

[Aksel Larsen.]

urimelige priser. Loven lægger derfor hovedvægten på de konkurrencefremmende foranstaltninger.“

Det er muligvis min fejl, at jeg ikke har kunnet finde det i lovforslaget, men så vil jeg altså gerne hjælpes, og jeg tillader mig derfor at spørge: hvor i lovforslaget står der noget om disse konkurrencefremmende foranstaltninger, som man hævder lovforslaget lægger hovedvægten på? Det hedder „forslag til lov om indseende med priser“.

Endelig har den højtærede minister i dag sagt, at det ikke er rimeligt at lave indkomster for én gruppe og ikke for andre. Det er man i andre tilfælde ikke så forfærdelig bange for. Den højtærede minister har selv været med til at stemme for at ophøje et forkastet mæglingforslag vedrørende løn- og arbejdsforhold til lov. Derved har han været med til at lave indkomster for én gruppe eller måske for to, det har han ikke haft noget imod. Man vedtog i sommer loven om forhøjelse af landbrugsvarernes priser på hjemmemarkedet. Derved lavede man indkomster for én gruppe. Det er ubestrideligt. Man kan komme med alle mulige forklaringer på, hvorfor man netop gjorde det i de tilfælde, men tilfældene var der altså, og så kan ministeren ikke komme og sige, at det er hans princip, at man ikke må lave indkomster for én samfundsgruppe, hvis man ikke laver det for alle.

Jeg må i øvrigt sige, at der findes en stor gruppe, hvis indkomster man ikke bør bestræbe sig for at holde nede eller forhindre i at blive forbedret, og det er lønmodtagerne. Ja, jeg ved godt, at der er nogle lønmodtagere, der efterhånden har opnået virkelig brugbare og tålelige lønninger, men størstedelen af lønmodtagerne får fortsat for lidt ud af deres indsats i samfundet. Derfor er det ikke rimeligt at tale på en måde, som kun kan forstås derhen, at hvis man skal lave effektiv pris-kontrol, skal man samtidig forhindre arbejderne i at få højere lønninger. Det vil også harmonere særdeles dårligt med den højtærede statsministers tale på arbejdsmændenes og specialarbejdernes kongres, hvor statsministeren udtrykte sin store

kærlighed til at hjælpe med til, at de lavest lønnede fik deres lønninger forhøjet.

Det ærede medlem hr. K. B. Andersen løvnedede ikke vort lovforslag ære for ret mange skillinger. Det er trist, når man tænker på, at vi skal have indledt et udvalgsarbejde om det, men det kan være, vi kommer til en forståelse alligevel. Jeg tager mig det ærede medlems bebrejdelse let, at forslagsstillerne ikke har udarbejdet deres lovforslag i alle detaljer, men vil have hjælp af erhvervene, fra monopoltilsynet, fra domstolene o. s. v. til at afgøre, hvordan det skal forstås o. s. v. Ja men der er vist meget få love i dette land, der ikke er udformet således, at man siger, at de og de erhverv og de og de instanser skal være med til at hitte ud af, hvordan de skal praktiseres, og at der i sidste instans skal være rekurs til domstolene. Det er yderst almindeligt, og jeg kan ikke forstå, hvorfor det skulle formenes os at bygge en lov op ud fra samme synspunkt.

Det ærede medlem hr. K. B. Andersen kan ikke forstå dette med, at overskuddet ikke må overstige de 8 pct.; hvordan skal den handlende vide det, spørger det ærede medlem. Ja, jeg skal ikke gå for meget i detaljer med en nationaløkonomisk forklaring, men sige, at det kan ikke være svært for de handlende at vide, om deres overskud overskrider de 8 pct., og hvis det var svært, kunne de gå til monopoltilsynet. Men jeg kan foranlediget af denne kritik sige, at måske kan vi klare problemet på en langt lettere måde, og det vil jeg henstille, at vi overvejer her i tinget og i udvalget.

Det drejer sig om avancerne eller avancerens del af priserne, og så er det i den forbindelse ligegyldigt, om avancerne beregnes i produktionsled, i engrosled eller i detailed. Muligvis kunne det klares på en måde derved, at man underkastede de pågældende, skal vi kalde det handelsleds selvangivelser eller deres indkomster en ret nøje kontrol. Hvis man nu på grundlag af de selvangivelser, der indkommer i januar, februar, marts — det sker jo, at erhvervsdrivende får udsættelse — kan kontrollere, at den pågældende handlende eller virksomhed i løbet af kalenderåret 1962 i forhold til sin omsætning har haft større indkomst end det foregående år, så kan man umiddelbart slutte,